

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 77

гр. София, 09.10.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
майор ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

като разглежда докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20246000600063 по описа за 2024 година

образувано по частен протест от кап. Евгения Щъркелва - прокурор от Военно-окръжна прокуратура - С. срещу определение № 21/07.08.2024г. по ЧНД № 54/2024 г. по описа на С. военен съд.

Производството е по реда на чл. 243, ал. 6-8 НПК.

С определение определение № 21/07.08.2024г. по ЧНД № 54/2024 г. по описа на С. военен съд е отменено постановление от 24.04.2024 г. на военен прокурор от ВОП – С., с което е прекратено наказателното производство по ДП №/2022 г. по описа на ВОП – С., водено за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“, вр. чл. 324, ал.1 от НК, като делото е върнато на прокурора, за допълнително разследване в хода на което да се изпълнят указанията, посочени в обстоятелствената част на определението.

Във въззивния протест се изтъкват съображения, че атакуваното определение е неправилно. В протеста се излага хронологията на досъдебното производство от образуването му при условията на чл. 212, ал.2 от НПК до постановяване на атакувания съдебен акт, предмет на настоящото производство. Посочва се, че в обстоятелствената част на определението съдът е указал, че в хода на допълнителното разследване следва се приеме обоснована фактическа обстановка въз основа на доказателствата по делото, да се посочат нарушенията на ЗДвП, които са в пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка с настъпилото пътно-транспортно произшествие и причинения съставомерен резултат и от кого са извършени, като прокурорския акт се обоснове. Твърди се, че е проведено допълнително разследване по досъдебното производство, като са били изпълнени всички указания, дадени с предходно определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД 140/2023 г. на СВС, потвърдено с определение № 5/14.02.2024 г. на ВАпС по ВЧНД № 6/2024 г., а именно назначена е повторна автотехническа експертиза, която е дала отговори на въпросите свързани с настъпилото ПТП, както и

действията на всеки един от участниците в ПТП-то. Излагат се съображения, че въз основа на експертното заключение прокурорът е анализирал приобщените по досъдебното производство гласни и писмени доказателства, като е издаден обоснован от фактическа и правна страна прокурорски акт. Според държавното обвинение причиняването на телесната повреда не може да се квалифицира като деяние, осъществяващо състава на чл. 343, ал.1, б. "б" от НК, тъй като е самопричинено от пострадалия С. Г. С.. Твърди се, че в прокурорския акт са посочени установените факти и е направен анализ на обстановката и са цитирани доказателствени източници, а фактическите данни и експертни констатации са отнесени към материалния закон, а именно чл. 20, ал.1 и ал.2, чл. 25, ал.1, чл. 41, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, поради което намира, че не е налице необоснован прокурорски акт. Счита, че са изпълнени изискванията относно посочване на фактическата обстановка, доказателства събрани в хода на разследването и съответните правни изводи водещи до извод за наличие на основание за прекратяване на наказателното производство.

Иска се отмяна на атакуваното определение № 21/07.08.2024г. по ЧНД № 54/2024 г. по описа на С. военен съд.

Срещу протеста е постъпил отговор от пострадалия С. Г. С. чрез повереника му адвокат Я. Д. Д. от САК. Изразява се становище за неоснователност на частния протест и за законосъобразност и обоснованост на атакуваното определение. Счита, че няма как поведението на мотоциклетиста да е довело едновременно до всички нарушения по ЗДвП, посочени по ВОП – С. и да са в причинна връзка с настъпилото ПТП. Споделя изводите на първоинстанционния съд, че не са изпълнени указанията дадени от съда с Определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД № 140/2024 г. по описа на СВС, потвърдено от Военно-апелативния съд. Намира, че липсва обсъждане на заключението на повторната тройна автотехническа експертиза и поведението на другия участник в ПТП-то Й., който не се е съобразил с пътен знак „Б2“ – знак Стоп, да пропусне движещите се по път с предимство, като по този начин е станал причина за настъпването на ПТП. Счита се, че по делото няма данни, че пострадалият С. е предприел маневра по изпреварване от дясната страна на автомобил „.....“, а по делото е установено, че автомобил „.....“ се е намирал по средата на пътното платно (върху осевата линия), тъй като все още не е бил приключил с маневрата „завой на ляво“, поради което няма как да се разглежда хипотеза на изпреварване. Твърди се, че е налице отнемане на предимство. Водачът на автомобил е имал възможност да предотврати настъпване на пътнотранспортно произшествие, ако е бил изчакал преминаването на мотоциклетистът преди да извърши маневра завои на ляво. Възразява се срещу приетото еднолично експертно заключение на експерта В. Л., като се излагат аргумент, че същото няма характера на експертно, а се излагат съображения изцяло в сферата на хипотезите, противоречат на житейската логика и на доказателствата по делото.

Въззивният протест на прокурора, против атакуваното определение № 21/07.08.2024г. по ЧНД № 54/2024 г. по описа на С. военен съд е подаден в законоустановения 7-дневен срок, поради което е процесуално допустим. Разгледан по същество е неоснователен.

Произнасянето на първоинстанционният съд не търпи упрек, в смисъла вложен във

въззивния протест. Първоинстанционният съд е извършил необходимата и дължима проверка на обосноваността и правилността на оспореното пред него постановление за прекратяване на прокурор от Военно-окръжна прокуратура – С., като е осъществил цялостен съдебен контрол върху него. Неоснователно се поддържа, че дейността на контролирания съд е в нарушение на изискванията на Наказателно-процесуалния кодекс.

Процесуалното движение на досъдебно производство №/2022 по описа на Военно-окръжна прокуратура - С. до момента е следното:

Досъдебното производство е образувано на 17.05.2012 г. по реда на чл. 212, ал.2 от НПК за това, че на 17.05.2022 г., на път III-5202, км 2+350, на разклон с околоръстен път RVN 1003, в землището на гр. Б., при управление на МПС, военнослужещ от в.ф. - Б. нарушил правилата за движение и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на С. Г. С.. От престъплението били причинени материални щети за 3925.97 лева по автомобил „.....“, с рег. №, управляван от Й. В. Й. от в.ф..... - Б., и за 3709,63 лева по мотоциклет „.....“, с рег. №, управляван от С. С. - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

С постановление от 27.09.2022г. прокурор от ВОП - С. е прекратил наказателното производство по ДП №/22г по описа на ВОП - С. относно авторство на деянието от лице по чл. 396 от НПК - Й. В. Й. от в.ф. – Б., и изпратил материалите по досъдебното производство, ведно с веществените доказателства, на Районна прокуратура - П. по компетентност. В РП- П. е било образувано ДП №/2022 г. по описа на ОСО при ОП – П.. След проведено разследване, с постановление от 28.03.2023 г. на прокурор от РП - П., досъдебното производство, ведно с веществените доказателства, било изпратено по компетентност на ВОП - С..

С постановление от 13.04.2023 г. прокурор от ВОП-С. повдигнал спор за компетентност по ДП №/22г. пред ВКП между ВОП-С. и РП-П.. С постановление от 19.05.2023г. прокурор от ВКП указал ръководството и надзора по досъдебното производство да продължи да се осъществява от ВОП - С.. На 02.06.2023г. прокурор от ВОП - С. възразил постановлението на прокурора от ВКП пред зам. главен прокурор с искане да бъде отменено. С писмо от 28.06.2023г. зам. главен прокурор е оставил възражението без уважение, тъй като е намерил атакуваното постановление за правилно, обосновано и законосъобразно.

С постановление от 11.07.2023г. прокурорът върнал веществените доказателства на правоимащите лица, и постановил постановлението за прекратяване от 27.09.2022г. да бъде връчено на С. С., с указание за възможността да го обжалва в 7 дневен срок пред С. военен съд. По жалба на С. Г. С., с определение № 21/03.08.2023 г. по чнд № 70/2023 г. по описа на СВС, прекратяването е било отменено и делото върнато на ВОП - С. за допълнително разследване, което било извършено от следовател.

След проведеното допълнително разследване с постановление от 22.11.2023 г.прокурор от ВОП – С. за трети път е прекратил отново наказателното производство по делото. В него прокурорът е приел, че в хода на проведеното досъдебно производство фактите са установени еднозначно и събраните по делото доказателства и доказателствени средства не

подкрепят извод за извършено престъпление от военнослужещия Й. Й. по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК или по друг престъпен състав. Обжалвано по надлежния ред пред първоинстанционния съд, с определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД № 140/2023 г., потвърдено от ВАпС, е отменено постановление от 22.11.2023 г. прокурор от ВОП – С., като необосновано и делото е върнато за допълнително разследване.

В хода на допълнителното разследване по делото е назначена повторна автотехническа експертиза и е предявено разследването по делото на С. С. и повереника му адв. Д.. С постановление от 24.04.2024 г. на прокурор от ВОП – С., на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК е прекратено досъдебното производство за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК.

По делото няма привлечено обвиняемо лице.

В законоустановения срок прокурорския акт е обжалван пред първоинстанционния съд, който е постановил съдебния акт, предмет на настоящото производство.

С. военен съд е приел, че актът на прокуратурата е необоснован, тъй като в него липсват правни изводи кой от двамата водачи е допуснал нарушения по Закона за движение по пътищата и какви, които да са в пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка с вредоносния резултат и настъпилото пътно-транспортно произшествие. Констатирал е неизпълнение на указанията, дадени от съда с определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД № 140/2023 г., влязло в законна сила на 16.02.2024 г.; превратно позоваване на доказателствата; липса на факти, които прокурора е приел за установени, както и не е посочено въз основа на кои доказателства са приети за установени. Първоинстанционният съд е изложил мотиви, че огледният протокол и изводите на експертите, които следва да са в помощ на прокурора при оценка на доказателствената съвкупност и не могат да заместят неговата аналитична дейност. Обосновал е изводи за вътрешно противоречие, изразяващо се в това, че веднъж прокурорът приема, че С. е управлявал мотоциклета със 70 км./ч., а на други с 80 км./ч.

Очертал е и липса на описани конкретни факти и конкретни действия на всеки един от участниците в пътно-транспортното произшествие, както и какво приема за прокурорът за безспорно установено. Констатирал е, че контролираното постановление е незаконосъобразно по отношение на веществените доказателства по делото, като липсва произнасяне по реда на чл. 111, ал. 2 от НПК. Така обосновал изводите си С. военен съд е отменил постановлението за прекратяване на наказателното производство.

За да провери правилността на извода на прокурора, че няма осъществено престъпление, основният съд е длъжен да направи преценка за обоснованост, т.е. дали са събрани и съобразени възможните относими доказателства към случая, както и дали правилно е приложен законът - дали от събраните по делото доказателства се установява нечие поведение, осъществяващо състав на престъпление. Доколкото по делото няма привлечено лице като обвиняем, съдът проверява правилността на изводите на прокурора, свързани преди всичко с обективната страна на деянието.

В конкретиката на казуса, верни са изводите на първоинстанционният съд, че в

постановлението за прекратяване на наказателното производство прокурорът не е приел фактическа обстановка обоснована от доказателствената съвкупност по делото. Липсва описание на конкретни факти и обстоятелства, които са от съществено значение за разкриване на обективната истина по делото. Изключителната дискреция на прокурора по фактите е да приема или да не дава вяра на информацията съдържаща се в доказателствените източници, стига да са обсъдени съобразно тяхното действително съдържание и смисъл, както и посочи причините за този свой извод. Вместо да посочи какво приема за категорично установено при описание на механизма на пътното транспортно произшествие, в това число дали „.....“ с рег. №, управляван от Й. В. Й. е спрял или не на пътен знак „Б2“ – знак Стоп, прокурорът е посочил единствено, че „автомобил е предприел маневра завой на дясно и е навлязъл в път III-5202 в посока гр. Б..“ След това, в буквален препис, е възпроизвел съдържанието на протокола за оглед на пътнo-транспортно произшествие при условията на чл. 212, ал.2 от НПК, приложен на л. 4 – л. 12, т. I от досъдебното производство. Безспорно огледният протокол е годно писмено доказателствено средство за събиране на доказателства, когато е съставено при условията и по реда, предвидени в НПК, но предназначението му е подпомага прокурора при анализ и оценка на доказателствената съвкупност и е недопустимо да заместват неговата оценъчно-аналитична дейност. Изложеното е относимо и към гласните доказателства, материализирани в протокол за разпит на свидетеля С. С., протокол за разпит свидетеля Н.А. и протокол за разпит на свидетеля Й. Й.. Прокурорът е възпроизвел самоцелно заявеното от тези свидетели без да посочи на кои от тях дава вяра, без анализ за проверка на тяхната обективност и истинност, като не е извършена задълбочено и при съпоставяне с останалата доказателствена съвкупност по делото. Ето защо, настоящият въззивен съдебен състав намира, че аналитичната дейност на прокурора страда от пороци при разкриване на обективната истина по делото и формиране на решаващи изводи по фактите и правото.

Невярно е твърдението, че е проведено допълнително разследване по досъдебното производство, като са били изпълнени всички указания, дадени с предходно определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД 140/2023 г. на СВС, потвърдено с определение № 5/14.02.2024 г. на ВАпС по ВЧНД № 6/2024 г., а именно назначена е повторна автотехническа експертиза, която е дала отговори на въпросите свързани с настъпилото ПТП, както и действията на всеки един от участниците в ПТП-то. След като делото е върнато за доразследване, в изпълнение на указанията на съда дадени с Определение № 1/11.01.2024 г. по ЧНД № 140/2024 г. по описа на СВС, потвърдено от Военно-апелативния съд, с постановление от 15.03.2024 г. на следовател при ВОП – С. е назначена „повторна“ автотехническа експертиза. Повторна експертиза се назначава когато не е обоснована или възникне съмнение за неговата правилност. Не е ясно защо след експертиза в състав от трима експерти, разследващия орган назначава повторна, еднолична експертиза на вещо лице. От материалите по делото се установява, че в хода на разследването по досъдебното производство са приложени общо 4 (четири) експертизи.

В постановлението за прекратяване прокурорът абстрактно се е позовал на „приложенияте

експертни заключения“, без необходимия анализ. Настоящата въззивна инстанция намира, че е налице нарушаване на разпоредбата на чл. 154 НПК, тъй като когато решаващият орган, в конкретния случай прокурорът по делото, не е съгласен или споделя изводите в заключенията на вещите лица, негово задължение е да се мотивира. Още повече, че по делото са изготвени 3 (три) автотехнически експертизи, като следва: **комплексна автотехническа и оценителна експертиза**, приложено на л. 79 -115, т. 1 от д.п., е изготвено еднолично от инж. Ц.И.Ц.; **повторна автотехническа експертиза**, приложена на л. 38 – 55, т. 4 от д.п. и е изготвена от трима експерти – инж. Ж.Р.Г., доц. д-р инж. Д.А.Л. и гл. ас. инж. С.А.К. и **повторна автотехническа експертиза**, приложена на л. 14 – 28, т. 7 от д.п., която е изготвена еднолично от инж. В.М.Л..

Верни са изводите на първоинстанционния съд, че при наличието на изготвените по делото експертизи следва да бъде направен анализ, който обосновава да отговори на въпросите, касаещи предмета на доказване по делото. Липсва аргументация на представителя на държавното обвинение кои отговори и от кои автотехнически експертизи приема и кои не, което води до нарушаване на разпоредбата на чл. 154 от НПК.

В действителност, резултатът от този неправилен подход на прокурора по въпроса спрял ли е водача на автомобил „.....“ на знак „Стоп“ е останал без отговор. В този смисъл не може да бъде споделен извода на прокурора, че е невъзможно да се установи с категоричност дали водачът на св. Й. В. Й. е спрял на знак „Стоп“, още по-малко следва да се приема, че това обстоятелство било ирелевантно предвид поведението на пострадалия св. С. Г. С. по време на произшествието. Абсолютно недопустимо е прокурорът да дава своя интерпретация на този въпрос, а именно *„неправилно изпреварване на водача на мотоциклета от дясната страна със скорост, по-висока от максимално допустимата в участъка“*. По този въпрос сведения дават както свидетеля С. Г. С. (л. 57-62, т.1 и л. 10, т.6 д.п.), така и свидетеля Й. В. Й. (л.75 – 76, т.1 и л. 14, т.6 от д.п.), но прокурорът се е задоволил единствено да преразкаже частично показанията им в прокурорския акт без да ги анализира поотделно и в съвкупност с останалия доказателствен материал, като и не е ясна волята му дали приема или не техните показания за правдиви и достоверни и защо. Отделно от това, за да бъде даден ясен и недвусмислен отговор на възраженията на адв. Я. Д., дали е налице „класически пример за отнемане на предимство“ от водача на автомобил, следва да е ясно какви факти е приел прокурора за категорично установени и след това да пристъпи към оценъчна дейност. Липсата на последователно изложена и еднозначно възприета фактология, която да очертае ясно фактическите рамки, приети от държавното обвинение и позволили на прокурора да изведе правните си съждения води до порок на прокурорския акт, който не е дал възможност на основния съд обективно да проконтролира фактическите и правни изводи на прокурора.

Оценката на доказателствата е мисловно-логическа дейност. Недопустимо е в оценъчната дейност да се пренебрегват съществуващите факти и тяхната очевидна връзка с други факти. Недопустимо е да се привнасят теоретично възможни, но неподкрепени с доказателства предполагаеми факти и обстоятелства. Съществуването на определени явления - винаги, на

първо място, трябва да се обяснява с естествения им произход и закономерна логическа връзка с тяхната причина. И само когато има обстоятелства, изключващи и правещи тази връзка невъзможна в конкретния случай, да се търсят други възможни обяснения. Недопустимо е да се игнорира реалната житейска, най-логична и закономерна обусловеност между фактите и да се заменя с въображаема, без подкрепящи налични данни, произволна и изкуствено-мисловна фигура. За да бъдат верни определени констатации и изводи, те трябва да бъдат направени при спазване на логическите правила за оценка на аргументите. Трябва да се отчитат при всеки отделен случай и натрупаните опит и познания във всички сфери на човешката дейност. Така се гарантира намирането на реално-същностното, а не повърхностно-формалното съдържание, гарантира се разкриването на обективната истина. Обратно, неспазването на горния метод обрича разследването на погрешен път.

На следващо място, в постановлението липсва и описание на телесните повреди на пострадалия свидетел С. Г. С., необходимо с оглед правилното приложение на закона. Според прокурора причиняването на телесната повреда не може да се квалифицира като деяние, осъществяващо състава на чл. 343, ал.1, б. „б“ от НК, тъй като е самопричинено от пострадалия С. Г. С.. Несъстоятелно е възражението прокурора в частния протест, че в прокурорския акт са посочени установените факти, направен е анализ на обстановката и са цитирани доказателствени източници, а фактическите данни и експертни констатации са отнесени към материалния закон. Вярно е, че са посочени нарушения на правилата за движение изразени чл. 20, ал.1 и ал.2, чл. 25, ал.1, чл. 41, ал.1 и ал.2 от ЗДвП по отношение на водача на мотоциклета свидетеля С. С.. По отношение на другия участник в ПТП-то свидетеля Й. Й. в постановлението на прокурора е посочено, че е налице нарушение на водача на ТАПП „..... 452, изразяващо се в това, че *„в момента на произшествието не е използвал дясната половина на пътя по посока на движението си“*, като същевременно с това си противоречи в извода, че липсва виновно поведение на друго лице, освен на самокатастрофиралия мотоциклетист. В постановлението на прокурора не се съдържат фактически съображения за наличие или липса на деяние. Единствено декларативно е посочено, че причиняването на телесната повреда не може да се квалифицира като деяние, осъществяващо състава на чл. 343, ал.1, б. „б“ от НК, тъй като е самопричинено от пострадалия. Този извод е направен отново без доказателствен анализ.

Не на последно място, вярна е и констатацията на първоинстанционния съд, че контролираното постановление е незаконосъобразно по отношение на веществените доказателства по делото, тъй като липсва произнасяне по реда на чл. 111, ал.2 от НПК. Веществените доказателства се пазят, докато завърши наказателното производство. Предметите, иззети като веществени доказателства, с разрешение на прокурора, могат да бъдат върнати на правоимащите, от които са отнети, преди да завърши наказателното производство, само когато няма да затрудни разкриването на обективната истина и не са предмет на административно нарушение. По делото липсва постановление на прокурора по реда на чл. 111, ал.2 от НПК. Видно от материалите по делото, с отделно постановление от 11.07.2023 г. само досежно веществените доказателства, приложено на л. 16 – 18, т. V от д.п.,

прокурор от ВОП – С. ги е върнал, както следва: автомобил - на командира на военното формирование и 1 бр. каска - на С. Г. С.. Установява се, че макар и в отделно постановление, прокурорът се е произнесъл по реда на чл. 243, ал.2 от НПК по въпроса за веществените доказателства. Това постановление е било отменено от основния съд още с определение № 21 от 3.08.2023 г. на СВС, което е влязло в сила на 11.08.2023г. Това е констатирано и от предходните състави на Военно-апелативни съд в своите определения. Действително представителят на държавното обвинение е допуснал процесуално нарушение, като е върнал веществените доказателства преждевременно. Тези порочни процесуално-следствени действия на разследващия орган не могат да бъдат санирани, още повече, че е невъзможно ново произнасяне на прокурора в частта за веществените доказателства и това не би могло да бъде коригирано по пътя на връщане на делото за отстраняване на съществени процесуални нарушения. Ето защо, произнасянето по веществените доказателства на прокурора следва да търпи съществена критика по приложението на закона и качеството на изпълнение на задълженията му в досъдебното производство по делото.

В хода на проверката на обосноваността и законосъобразността на атакуваното определение се настоящия въззивен съдебен състав установи, че извършените процесуално-следствени действия при допълнителното разследване по делото от разследващите органи от Военно-окръжна прокуратура - С. не са изпълнени задължителните указания на съда за пълно, обективно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото. Необходимостта от ясна фактическа обстановка, съответстваща на фактите по делото, което е констатирано и от предходен състав на Военно-апелативния съд в определение № 5/16.02.2024 г., с което са дадени задължителни указания в тази насока, но не са изпълнени. Органите на досъдебното производство са длъжни да изпълнят указанията им от съда процесуално-следствени действия. Това задължение произтича от законодателно установения контрол на съда върху дейността на тези органи. С неизпълнението на това задължение са допуснати съществени процесуални нарушения. Вторият, както и всеки следващ съдебен състав е длъжен да отмени постановлението и да върне делото в досъдебната фаза, ако не са изпълнени първоначално дадените указания на съда, докато не бъдат изпълнени. В този смисъл са Тълкувателно решение № 61-77-ОСНК на ВС, Решение № 577/10.11.79 г. по н.д. № 559/79, I н.о ВС, Решение № 303/25.10.1991 г. по н.д. № 316/91 г. Военна колегия – ВКС и др. Ето защо, съдът счита, че отново органът на досъдебното производство не е изпълнил задължението си по чл. 13, ал. 1 и ал. 2 НПК да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина по реда и със средствата, предвидени в НПК.

Поради изложеното частният протест следва да бъде оставен без уважение, а атакуваното определение да бъде потвърдено като обосновано и законосъобразно.

След връщането на делото прокурорът следва да прецени налага ли се или не попълване на делото с нови доказателства, или след задълбочен анализ на събраните доказателствени източници (особено изготвените експертни заключения), да изложи последователно възприетите факти по делото и обоснове своите правни изводи.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 8 НПК, Военно – апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 21/07.08.2024 г. по ЧНД № 54/2024 г. по описа на С.
военен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____